

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Vår dato: 2013-04-24

Høring vedrørende forskrift om CO2 kompensasjon for industrien

Det vises til høringsbrev fra Miljøverndepartementet (MD) datert 14. mars, med svarfrist 25. april 2013 for eventuelle høringsuttalelser.

Utkastet til forskrift om CO2 kompensasjon for industrien er basert på EU-kommisjonens retningslinjer for statsstøtte for enkelte industrisektorer som er særlig utsatt for karbonlekkasje som følge av en økning i kraftprisene forårsaket av EUs klimavotesystem. Det er avgjørende at en norsk kompensasjonsordning gir et reelt og forutsigbart vern mot karbonlekkasje innenfor de rammer EUs retningslinjer gir. Hydro er av den oppfatning at forskriftsutkastet ivaretar dette behovet et stykke på vei, men Hydro er bekymret for at forskriften har en noe uklar hjemmel, har en noe upresis regulering av ulike problemstillinger, og at forskriften i for stor grad kan fravikes. Dette er spilt inn til Norsk Industri som gir en samlet tilbakemelding på forskriftsutkastet fra industrien. Hydro har merket seg at det legges opp til at ordningen skal gjelde fra 1. juli 2013 uten at dette er gitt en god begrunnelse og Hydro mener at det er uheldig at man ikke utnytter handlingsrommet fullt ut.

Hydro ønsker i tillegg å knytte noen kommentarer til forskriftens regulering av egenkraft som kan gi utilsiktede virkninger:

Kommentarer til § 12 Avkortningsfaktor for beregning av kompensasjon.

Formålet med kompensasjonsordningen er å motvirke karbonlekkasje, grunnet økning i elektrisitetsprisene som følge av EUs klimavotesystem. Når enkelte kontrakter og egenkraft foreslås ikke å skulle gi rett til kompensasjon, forutsetter Hydro at dette skyldes at MD legger til grunn at kraftkontrakter inngått før 2005 og egen kraftproduksjon ikke inneholder et CO₂ element og at behovet for kompensasjon dermed ikke er tilstede. Hydro forutsetter at egenkraft som kan være påvirket av EUs klimavotesystem ikke blir avkortet.

Etter vårt syn kan § 12 slik den er foreslått utformet i utkastet skape uønskede effekter, og vil blant annet føre til at den definerte egenkraftporteføljen til en virksomhet blir større enn den reelle krafttilgangen til virksomheten. Hydro foreslår derfor følgende endringer, som etter vårt syn i større grad vil bidra til en avkortning i tråd med formålet, og som samtidig vil skape større forutsigbarhet:

- §12 andre ledd

Andre ledd angir et tidsskille som i realiteten "fryser" situasjonen med hensyn til kontrakter og egenkraft til gitte tidspunkter. Endringer som skjer etter disse tidspunktene, uansett i hvilken retning og uansett begrunnelse (om de fører til mer eller mindre "avkortningselektrisitet", eller om begrunnelsen er legitim eller bærer preg av "strategisk tilpasning"), skal ikke hensyntas. Vi forstår at et slikt skille forenkler administrasjonen av ordningen og vil minske mulighetene for omgåelse av reglene, men et slikt absolutt tidsskille synes likevel lite hensiktsmessig og vil kunne få utilsiktede utslag der det skjer endringer i en virksomhets krafttilgang av helt legitime og ønskelige årsaker. Videre kan en slik fastlåsing hindre industriell utvikling. Det fremstår etter vårt syn mer naturlig å legge til grunn en løpende vurdering av eierskapssituasjonen ihht formålet med ordningen, for eksempel per 1.1 i det enkelte støtteår, med et mulig unntak for endringer som bærer preg av å være rene omgåelser og utelukkende har som formål å gi en strategisk tilpasning i forhold til støtteregeleverket.

- §12 fjerde ledd

Det legges opp til at egenkraftvolumene skal beregnes basert på midlere årsproduksjon i kraftverk som "helt eller delvis er eid av virksomheten eller andre virksomheter i konsernet". Dette innebærer etter ordlyden at 100 % av kraftverkets midlere årsproduksjon skal defineres som egenkraft for en virksomhet, selv om den aktuelle virksomheten kun eier kraftverket delvis. I og med at forskriften definerer produksjon fra alle kraftverk som er "helt eller delvis eid" som egenkraft, vil i prinsippet selv en eierandel på 1 % i et selskap som eier et kraftverk omfattes, og det fremstår da lite rimelig om 100 % av kraftverkets midlere årsproduksjon likevel skal defineres som egenkraft for virksomheten. Det må derfor etter vårt syn presiseres i forskriften at det ved delvis eide kraftverk maksimalt er den forholdsmessige andelen – tilsvarende virksomhetens eierandel – av kraftverkets midlere årsproduksjon som skal defineres som egenkraft.

Videre påpekes at kraftverkets midlere årsproduksjon nok kan være et relevant mål på virksomhetens krafttilgang dersom virksomheten eier kraftverket på en slik måte at virksomheten selv får tilgang til og faktisk kan benytte hele eller en andel av produksjonen i kraftverket til egen industriproduksjon. Det finnes imidlertid tilfeller hvor dette ikke vil være situasjonen. For eksempel dersom virksomheten er aksjonær i et aksjeselskap som eier kraftverk, vil virksomheten ikke i kraft av eierskapet kunne utta kraft fra aksjeselskapet til eget forbruk. Kraftuttak fra et selskap der virksomheten er aksjonær forutsetter en kraftkontrakt mellom kraftselskapet og virksomheten, og det er ingen automatikk at slike kontrakter finnes. Dette gjelder særlig i situasjoner der virksomheten er minoritetsaksjonær i selskapet og dermed ikke har påvirkning på hvordan og til hvem kraftselskapet velger å selge den produserte kraften. Det er vanskelig å se at det verken ut i fra formålet med kompensasjonsordningen eller de antatte hensynene bak den norske avkortningsregelen skulle være nødvendig med en så vidtrekkende definisjon av egenkraft som forskriftsutkastet legger opp til.

Ved defineringen av egenkraftvolumer må det etter vårt syn også tas hensyn til at deler av produksjonen fra et kraftverk i henhold til myndighetsbestemte vilkår om konsesjonskraft uansett ikke kan disponeres av virksomheten, og at disse volumene derfor må trekkes fra i

beregningen. Også eventuell kraft solgt til tredjeparter på lange kontrakter før 2005 må etter vårt syn holdes utenfor definisjonen av egenkraft.

§12 fjerde ledd foreslås på denne bakgrunn endret til:

*Egenkraft er elektrisitet fra kraftverk i Norge som er helt eller delvis eid av virksomheten eller andre virksomheter i konsernet denne tilhører, **fratrasket konsesjonskraft og eksterne salgskontrakter inngått før 2005. For kraftverk som er helt eller delvis eid, skal det kun tas hensyn til den andel av kraftvolumet som disponeres av virksomheten.***

Med vennlig hilsen
for Norsk Hydro ASA

Kathrine Fog
Assisterende Direktør
Corporate Strategy & Analysis